

kendelses Gyldighed blev definitivt afgjort af en ny Instans — enten denne var den faste Domstol eller en anden, ad h^oc sammensat Domstol — og ikke henstod aabent, end sige gav Anledning til yderligere Konflikter. Endelig udtaltes Ønsket om, at Raadet — saafremt det i Anledning af Kravet om Gennemførelsen af en Voldgiftskendelse fastslog, at dennes Gyldighed blev bestridt af en af Parterne — skulde anmode disse om at slutte en Aftale om at forelægge Bestridelsen for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje og i Tilfælde af, at en saadan Anmodning ikke toges til Følge, eller at Parterne ikke kunde blive enige, skulde afæske Domstolen en raadgivende Udtalelse i Sagen.

Det saaledes foreslaaede Ønskemaal til Raadet traadte i Stedet for det af Juristudvalget fremsatte tredie Forslag om en Erklæring fra Forsamlingens Side, medens Underudvalget helt forbigik Juristudvalgets første Forslag om Indsættelse af Regler om Adgang til Appel i Voldgiftstraktater, Voldgiftsbestemmelser og særlige Voldgiftsaftaler og det dertil sigtende Forslag til anbefaling fra Forsamlingens Side.

Hvad angaar det andet af Juristudvalgets Forslag — en Protokol aaben for almindelig Tiltrædelse — foretog Underudvalget en væsentlig Omarbejdelse af Juristudvalgets Forslag. Denne skulde først forelægges Regeringerne til Udtalelse, forinden der tages Stilling til samme. Der indsattes

ikke — som i Juristudvalgets Protokol Art. 3 — nogen detailleret Bestemmelse om de Grunde, der skulde give Adgang til Appel (Inkompetence, Overskridelse af Bemyndigelse, væsentlige Fejl i Proceduren), ligesom der ikke taltes om Kendelsens »Nullitet«, eller om at Domstolen skulde »annullere« Kendelsen. Man vilde ikke oprette den faste Domstol som en Kassationsdomstol. Den faste Domstol skulde indskrænke sig til at konstatere de Fejl, der maatte gøre den afsagte Kendelse ugyldig. Det var muligt, at en af den faste Domstol anerkendt Fejl ikke havde Kendelsens fuldstændige, men kun dens delvise Ugyldighed til Følge. Den faste Domstol skulde derfor bestemme Fejlens Omfang og Udstrækning, hvorefter Parterne er enige om at betragte Kendelsen som ikke bindende i det Omfang, der svarer til, hvad Domstolen har foreslaaet. *Raestad* (Norge) valgtes til Ordfører.

Ved den fornyede Drøftelse af Forslaget i første Udvalg paa Grundlag af Underudvalgets Beretning viste der sig imidlertid saa vidtgaaende Uoverensstemmelser, at det ikke var muligt at naa til Enighed. Efter en langvarig Drøftelse besluttede Udvalget at indstille til Forsamlingen at udsætte Spørgsmaalets yderligere Behandling indtil videre, og denne Indstilling blev uden Diskussion taget til Følge af Forsamlingen.

Raadvalg.

Erter Tur atgik i Aar Spanien, Persien og Venezuela. Spanien var allerede ved Forsamlingens Beslutning af 10. September 1928 blevet erklæret genvælgeligt og genvælgtes i Aar for en ny 3-aarig Periode med 43 Stemmer. I Stedet for de to andre Stater valgtes Kina og Panama med henholds-

vis 48 og 45 Stemmer. Foruden af disse Stater og de faste Medlemmer England, Frankrig, Tyskland, Italien og Japan bestaar Raadet derefter indtil Valget næste Aar af Polen, Jugoslavien, Peru, Guatemala, Norge og den irske Fristat.